

James Runcie. Dödens skugga.

Massolit Förlag. Översättning: Elisabet Fredholm.

Det är ont om nya deckare idag som inte är som ett detaljerat obduktionsprotokoll och där det krävs ett helt bårhus för att rymma alla offer. Blodig, vulgär och hetsig är den miljö läsaren har att anpassa sig till. De långsamma, intrigfyllda och relationsmättade spänningsromanerna är tunnsådda och har vanligtvis redan många år på nacken.

Författaren och regissören James Runcie råder bot på denna brist med sin deckarkaraktär i form av den unge kyrkoherden Sidney Chambers, redan känd för svensk publik från TV-serien Grantchester. Det är i detta lilla samhälle utanför Cambridge som Sidney Chambers har sitt pastorat. Han är teologiskt påläst, klassiskt skolad och lika djupt tveksam till den kyrka han tillhör som han uppskattar relationer till vanliga och vardagliga människor. En hund följer troget vid hans sida. Sidney Chambers är således en högst charmerande och tilltalande person.

”Dödens skugga” är lite av en hybrid. Den är både roman och novell i en och samma skepnad. Sidney Chambers löser ett mysterium i varje kapitel, som alls inte behöver handla om mord. Det räcker gott med en dyrbar ring som försvinner vid nyårsfesten. Samtidigt drivs handlingen fram för varje berättelse och växer till en helhet. Sidney Chamber letar efter den djupa relationen i livet utan att riktigt komma till skott. Sina fall löser han tillsammans med polisinspektören Keating. Deras oortodoxa samarbete påminner om det som finns i Stieg Trenters deckare mellan fotografen Harry Friberg och kriminalintendenten Vesper Johnson.

Själv son till förre ärkebiskopen av Canterbury kan James Runcie sin miljö. Läsaren får förutom kluriga mordfall och deckargåtor en god portion lärdom i teologi, latin och klassiskt tänkande. Det är en bonus som tillkommer på en redan angenäm berättarkonst. Samtidigt finns också en klurig kritik av den kyrkliga miljön när den ställer sig själv i centrum. Handlingen utspelar sig på 50-talet när kvinnor fortfarande var underordnade och homosexualitet något brottsligt. Sidney Chambers är obekvämt i detta tillstånd och gör vad han kan för att bryta med tabun och fördomar, vilket också skapar en atmosfär av ensamhet omkring honom.

”Dödens skugga” är således god underhållning, bra allmänbildning och filosofiskt utmanande. Bättre deckarmiljö finns knappast att få. Njutbar läsning!

Jakob Carlander